

Gara Teiuș – poartă spre lume

Ieșirea mea în lumea largă din afara satului natal, prin anii '60 ai secolului trecut, a fost marcată de trei puncte importante, denumite în geografia economică "noduri de cale ferată": Șibotul, locul de pornire și de legătură spre Cugir, Teiușul și Simeria, la cele două extremități pe magistrala principală. Acestea din urmă asigurau "legături" pe calea ferată spre alte zări mai îndepărtate.

Lumea largă pentru mine, pe direcția Clujului, care odată cu studiile universitare mi-a devenit a doua casă, începea cu gara Teiuș, unde se făcea în mod obișnuit schimbarea trenului, după cum tot la Teiuș începea „lumea mea”, cu prilejul neîncetatei și plăcutelor întoarceri acasă.

Decenii de-a rândul, până după 1990, traficul pe calea ferată a fost sângele vieții economice și sociale din România, iar Teiușul și Coșlariul punctele vitale unde se formau sau pe unde treceau zilnic peste o sută de trenuri de călători și marfare. Un flux de călători, greu de imaginat astăzi, era purtat în toate direcțiile de trenurile personale, accelerate, exprese, automotoare, care dădeau și ora exactă, în conformitate cu orarul de mers. Impresionau mai ales „cugirenele” care purtau miile de navetiști din cele trei schimburi ale uzinelor din Cugir, socotite într-o vreme cele mai lungi trenuri de persoane din Europa, celebrele accelerate de Iași mereu tixite sau vestitul „Wiener Walzer” de pe ruta București-Viena, care ne purta gândurile către o lume multă vreme inaccesibilă.

Timpurile s-au schimbat, calea ferată a îmbătrânit, drumurile cu trenul sunt foarte rare, șoselele și autostrăzile sunt acum reginele traficului de călători. Totuși, am convingerea că „cefereul”, calea ferată română, nu și-a spus ultimul cuvânt. Modernizările și investițiile viitorului nu prea îndepărtat sunt convins că vor aduce iarăși viață și culoare în gările noastre astăzi oboșite și în garniturile de tren stresate acum de prea multe restricții.

Lucrarea de față, a unor distinși cercetători de pe meleagurile Albei, Cristian Florin Bota, Valentin Ivănescu și Marcel Oțoiu, reînvie pagini de istorie și de glorie din trecutul Teiușului feroviar și a Coșlariului învecinat. Este o minunată carte de vizită ilustrată, care înscrie marele nod feroviar din inima Transilvaniei în istoria mai largă a României și a căii ferate europene și universale.

Prin această lucrare de excepție, Teiușul ceferist, din apropierea întâlnirii Mureșului cu Târnavele, dobândește o identitate bine conturată în istoria locului, dar și mai departe, în istoria și civilizația românească și central-europeană. Ea demonstrează cu fapte și imagini că acest punct nodal al căii ferate din țara noastră are un trecut glorios, care constituie un titlu de mândrie legitimă pentru ceferiști, pentru oamenii locului și pentru noi toți.

Mai mult decât atât, printre rânduri citim mesajul poate cel mai important pe care ni-l transmit merituozii autori: Teiușul feroviar are și un viitor !

Dr. Ioan Drăgan

Directorul Arhivelor Naționale ale României

" Teiuș, gara amintirilor ", 2014,Editura, Altip, Alba Iulia